

Baka István

A Jelenések Könyvéből

Darvasi Lászlónak

*És a sötétség csattog mint a zászló
És csillagok pohárszilánkjai
S holtak hajába túrva ujjbegyét mind
Bevérezi hígunk a déli szél*

*És részegítő ivben hull alá
A csapra vert magasság óbora
S ha majd a hordó kiürül dohot
Lehelnek ránk a dongaboltú mennyek*

*Elvágtatott a tenger csődöre
Az éji kanca lüktet és vajúdik
Csikója holt s a hajnal-méhlepény
Fertőzetétől üszkös lesz a búza*

*És csont a csonthoz nem tér meg soha
Kiömlött vérünket beissza a
Semmi fűrészpora s kilóg a lószőr
Istenből mint kibelezett babából*

*Szétszélednek a nászi lakoma
Vendégei kiknek pecsétnyomó
Az arcuk és mi rőt viasz az ábrát
Viseljük megdermedve már örökkön*

*És csillagok pohárszilánkjai
Csikordulás a hold-vasú bakancsok
Alatt ahol frigyét kötött a vér
A borral s vőfélyrigmus a halál*